

Kraków, 5.11.2024 r.

Mieszkańcy Tyńca,
reprezentowani przez:

Szanowny Pan
Prezydent Miasta Krakowa
Aleksander Miszański
Plac Wszystkich Świętych 3-4
31-004 Kraków

Szanowny Panie Prezydencie,

my, mieszkańcy Tyńca, zwracamy się do Pana Prezydenta z prośbą o poparcie naszej petycji wyrażającej **SPRZECIW WOBEC BUDOWY STACJI BAZOWEJ TELEFONII KOMÓRKOWEJ NR KRA7212A wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz kanalizacją kablową na działce nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie** oraz wnosimy o uchylenie decyzji pozwolenia na budowę ww. inwestycji (nr decyzji 151/6740.9/2024 ZNAK: AU-01-6.6740.9.62.2024.IRE).

Dnia 27.06.2024 roku została wydana pozytywna decyzja pozwolenia na budowę ww. inwestycji. Okoliczni mieszkańcy Tyńca dowiedzieli się o niej przypadkowo – 4 miesiące po jej wydaniu. Nie zostali powiadomieni o planowanym zamierzeniu, a właściciele nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z inwestycją zostali pozbawieni przysługującego im prawa do uczestniczenia w sprawie jako strony toczącej się procedury.

Stacja bazowa ma powstać w dolinie, która jest typowym osiedlem domów jednorodzinnych, a 30 metrowa wieża ma stać w odległości minimum 45 metrów od kilkunastu domów zamieszkałych przez rodziny z dziećmi! W dodatku na terenie Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego, którego ochrona zabrania budowania nowych wież telekomunikacyjnych.

Tak ważne kwestie, wpływające na zdrowie i życie okolicznych mieszkańców powinny być z nami konsultowane już na etapie planów. Niedopuszczalne jest, aby partykularny jednej prywatnej osoby oraz Inwestora – olbrzymiej komercyjnej korporacji - były ważniejsze od potrzeb i praw społeczności lokalnej! Szokujący jest fakt, że urząd wydał pozytywną decyzję na budowę bez wiedzy okolicznych mieszkańców, ograniczając ich prawa majątkowe oraz prawo do zdrowia.

Przedmiotowa decyzja w wielu miejscach łamie prawo, zakazy i nakazy obowiązujące na terenie inwestycji, m.in. zapisy Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Tyniec-osiedle” oraz ustalenia zawarte w UCHWALE NR XIII/164/19 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO z dnia 30 września 2019 roku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego. Więcej informacji znajduje się w petycji.

Mając na uwadze powyższe oraz argumenty zawarte w petycji wnosimy o uchylenie decyzji pozwolenia na budowę ww. inwestycji (nr decyzji 151/6740.9/2024 ZNAK: AU-01-6.6740.9.62.2024.IRE).

Mamy nadzieję, że wkrótce będziemy mieli okazję osobiście porozmawiać z Panem Prezydentem i przedstawić nasze argumenty oraz omówić poruszane sprawy.

Z wyrazami szacunku,
Mieszkańcy Tyńca

Kraków, 5.11.2024 r.

Mieszkańcy Tyńca,
reprezentowani przez:

adresaci petycji:

Prezydent Miasta Krakowa

Pan Aleksander Miszański

Przewodniczący Rady Miasta Krakowa

Pan Jakub Kosek

Marszałek Województwa Małopolskiego

Pan Łukasz Smółka

Wojewoda Małopolski

Pan Krzysztof Jan Klęczar

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

Pan Piotr Otawski

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Krakowie**

Pan Rafał Rostecki

Prezes Najwyższej Izby Kontroli

Pan Marian Banaś

**Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych
Województwa Małopolskiego**

Pan dr inż. Marcin Guzik

Dyrektor Wydziału Architektury i Urbanistyki

Pani Dorota Zaucha-Rybka

**Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego
w Krakowie**

Pani mgr inż. Małgorzata Boryczko

Małopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków

Pani mgr inż. Arch. Katarzyna Urbańska

Rzecznik Praw Obywatelskich

Pan dr hab. Marcin Wiącek, prof. UW

Rzecznik Praw Dziecka

Pani Monika Horna-Cieślak

PETYCJA
SPRZECIW WOBEC BUDOWY STACJI BAZOWEJ
TELEFONII KOMÓRKOWEJ NR KRA7212A
wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz kanalizacją kablową
na działce nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie

My, niżej podpisani, mieszkańcy Tyńca, w sąsiedztwie działki w Krakowie nr 122/5 obr. 75 Podgórze, oraz obywatele działający w interesie publicznym, podyktowani troską o zdrowie każdego Polaka, wykorzystując przysługujące nam prawa (w tym prawo do ochrony życia i zdrowia, na podstawie art. 68. pkt. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku), oraz troską o ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego i zachowaniem ładu przestrzennego Tyńca, **stanowczo sprzeciwiamy się budowie stacji bazowej telefonii komórkowej nr KRA7212A, na działce oznaczonej nr 122/5 obr. 75 Podgórze położonej w Krakowie.**

1. Wydana pozytywna decyzja pozwolenia na budowę przedmiotowej inwestycji **łamie zakazy i nakazy zawarte w UCHWALE NR XIII/164/19 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO z dnia 30 września 2019 roku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego.**
2. Przedmiotowa inwestycja **niezgodna jest z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „TYNIEC-OSIEDLE”** i w naszej ocenie Prezydent Miasta Krakowa, związany zapisami planu miejscowego, winien wydać *ex lege* decyzję odmowną, w przedmiocie pozwolenia na budowę dla przedmiotowej inwestycji. Dlatego niniejszym wnosimy o uchylenie wydanej pozytywnej decyzji pozwolenia na budowę dla przedmiotowej inwestycji.
3. Stacja telefonii komórkowej, swoim obszarem oddziaływania uniemożliwi zabudowę, zamieszkiwanie, ale przede wszystkim przebywanie na działkach w okolicy planowanej inwestycji! Działki sąsiednie, staną się niedostępne dla ich właścicieli, w imię korzyści finansowych prywatnego Inwestora. Bezsprzecznie doprowadzi to do **radykałnego spadku wartości okolicznych nieruchomości.**
4. Budowę stacji bazowej telefonii komórkowej nr KRA7212A wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz kanalizacją kablową na dz. nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie **nie można nazwać celem publicznym** z następujących powodów: mieszkańcy mają dobry zasięg, co potwierdzają mapy zasięgów największych operatorów sieci, a w tej okolicy jest świetnie rozwinięta technologia światłowodowa i każdy dom w Tyńcu ma do niej dostęp. Technologia 5G, która jest istotą tego projektu jest technologią rujnące środowiska życia, wprowadza najbardziej niebezpieczny smog elektromagnetyczny oraz nieład architektoniczny (gęste anteny, fale milimetrowe do 100 GHz, w tym 60 GHz które mają zastosowanie wojskowe/militarne).
5. Wyrażamy głęboką obawę o swoje zdrowie w związku z wieloletnią ekspozycją na ciągłe i niezależne od naszej woli promieniowanie elektromagnetyczne, pochodzące z anten telefonii komórkowej zlokalizowanej w bardzo niewielkiej odległości od miejsc naszego zamieszkania, których negatywne działanie zostanie zintensyfikowane poprzez planowaną budowę kolejnej stacji bazowej. Poważne przekroczenie, norm określonych w przepisach, które niewątpliwie będzie miało miejsce po realizacji przedmiotowej inwestycji, będzie skutkowało naruszeniem prawa osoby do poszanowania jej mieszkania, jeżeli uniemożliwią tej osobie korzystanie z udogodnień swego domu, co w konsekwencji, prowadzić będzie wniesieniem przez mieszkańców Tyńca, **Skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.**

6. Życie w bezpiecznym środowisku jest podstawowym prawem człowieka. Tak więc w naszych domach poziom smogu elektromagnetycznego powinien być utrzymywany na poziomie tak niskim, jak tylko możliwe. Wydawanie zezwoleń dla stacji bazowych w tak powszechnej obecnie skali, w sytuacji niepewności co do stopnia ryzyka zdrowotnego, narusza zasadę przezroczności ekologicznej i może być traktowane jako eksperymentowanie na organizmach napromieniowywanych osób. **Zgodnie z art. 39. Konstytucji nikt nie może być poddany eksperymentom bez dobrowolnie wyrażonej zgody. My takiej zgody nie wyrażamy i nie chcemy kolejnej stacji telefonii komórkowej w naszym otoczeniu.**

7. Bezspornie planowana inwestycja spowoduje **ograniczenie praw do sąsiednich nieruchomości bądź naruszenia istoty prawa własności.**

8. Według badań i obserwacji maszt telekomunikacyjny **zwiększa ryzyko wyładowania atmosferycznego** ponad dwukrotnie. To nie tylko będzie zagrożeniem dla mieszkańców, ale również dla gatunków znajdujących się na obszarze. Stanowi to dodatkowe zagrożenie pożarowe otaczających lasów i rezerwatów przyrody chronionych prawem.

9. Dolina, w której ma powstać wieża odznacza się występowaniem **silnych wiatrów**, co było widoczne m.in. w 2022 roku, gdzie zostało złamanych i przewróconych mnóstwo drzew. Budowa wieży w takim miejscu rodzi zagrożenie przewrócenie konstrukcji i stwarza olbrzymie niebezpieczeństwo dla mieszkańców bezpośrednio sąsiadujących z planowaną inwestycją, na których mieszkają rodziny z dziećmi.

10. **Żądamy szerokich konsultacji społecznych** co do lokalizacji w Tyńcu jakichkolwiek masztów czy nadajników telefonii komórkowej w przyszłości. **Okoliczni mieszkańcy nie zostali powiadomieni o planowanej inwestycji, a właściciele bezpośrednio sąsiadujących z inwestycją nieruchomości nie zostali uznani za stronę w sprawie! Mieszkańcy dowiedzieli się o inwestycji przypadkowo – 4 miesiące po wydaniu pozytywnej decyzji pozwalania na budowę.** Tak ważne kwestie, wpływające na zdrowie i życie okolicznych mieszkańców powinny być z nimi konsultowane już na etapie planów.

11. **Przedmiotowa inwestycja odznacza się przypadkowością.** Jej lokalizacja nie wynika z dogłębnych analiz przestrzennych, przyrodniczych, krajobrazowych, ekonomicznych czy społecznych. Nie była poparta analizą potrzeb publicznych, jak to próbuje się wskazywać – uznając, iż jest to inwestycja celu publicznego. To, że stacja bazowa ma powstać w tym miejscu, jest wynikiem przypadkowej decyzji właściciela działki. **Żadne gremium specjalistów, po dokonaniu odpowiednich analiz, nie wskazałoby takiej lokalizacji dla stacji bazowej telefonii komórkowej.**

12. Nie dopuszczalne jest, aby partykularny interes osoby prywatnej oraz Inwestora – olbrzymiej prywatnej korporacji - były ważniejsze od potrzeb i praw społeczności lokalnej! Szokujący jest fakt, że urząd wydał pozytywną decyzję na budowę za plecami mieszkańców, ograniczając ich prawa majątkowe oraz prawo do zdrowia! **Wydana pozytywna decyzja w wielu miejscach łamie prawa, zakazy i nakazy obowiązujące na terenie inwestycji.**

13. Podkreślamy, że dolina jest typowym osiedlem domów jednorodzinnych, a wieża ma powstać w odległości minimum ok. 45 metrów od kilkunastu domów! Nie ma tu żadnych budynków usługowych, ani innych funkcji. **Realizacja przedmiotowej inwestycji doprowadzi do wielu tragedii rodzinnych.** W trosce o zdrowie i życie swoich rodzin okoliczni mieszkańcy zmuszeni będą uciekać z własnych domów. Niestety drastyczny spadek wartości nieruchomości w wyniku realizacji tej inwestycji uniemożliwi nam ich sprzedanie. Doprowadzi to do utraty całego życiowego dorobku.
My, Obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, pytamy: gdzie jest demokracja?

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przedmiotowa inwestycja ma zostać zrealizowana na terenach należących do Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego. UCHWAŁA NR XIII/164/19 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO z dnia 30 września 2019 roku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego uwzględnia zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Skawiński Obszar Łąkowy (PLH 120079) oraz zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dębnicko-Tyniecki Obszar Łąkowy (PLH 120065). Uchwała określa zakazy i nakazy, mające zapewnić warunki właściwej ochrony. Stanowi również regulamin funkcjonowania obszaru.

Powyższa uchwała **zakazuje budowy obiektów dysharmonizujących krajobraz:** obiektów o obniżonych walorach estetycznych, niedostosowanych pod względem wizualnym do otoczenia (wyróżniających się kolorystyką, rozmiarem, formą) w tym: linii energetycznych, **masztów telekomunikacyjnych**, wyróżniających się budynków, tablic, plakatów reklamowych, ogrodzeń i innych

Uchwała nakazuje:

- lokalizację technicznych dominant krajobrazowych **poza granicami Parku**, osłabienie ekspozycji dysharmonijnych elementów krajobrazu, ograniczenie sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych oraz wymiana istniejących w najcenniejszych miejscach.
- **redukcję istniejących i ograniczenie projektowanych masztów przekaźnikowych poprzez kumulowanie nadajników na jednym maszcie.**
- ochronę sylwetek miejscowości poprzez ograniczenie lokalizowania **obiektów wysokościowych, tworzących akcenty dysharmonijne oraz ograniczenie wprowadzania do krajobrazu otwartego elementów naruszających jego harmonijny charakter.**
- zminimalizowanie negatywnych skutków rozwoju infrastruktury przesyłowej i komunikacyjnej
- utrzymanie zakresu widoczności poszczególnych panoram, ich głębości oraz ekspozycji cennych obiektów tworzących pozytywne dominanty.

Według uchwały dopuszcza się budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, lecz proponuje się (zwłaszcza w terenach eksponowanych krajobrazowo) prowadzenie sieci elektroenergetycznych oraz **sieci telekomunikacyjnych w formie podziemnej.**

Ze względu na ochronę przyrody i krajobrazu zaleca się prowadzić sieci infrastruktury technicznej **w sposób najmniej ingerujący w środowisko przyrodnicze i krajobraz (w formie podziemnej)**, a w przypadku już istniejących dysharmonijnych sieci i urządzeń widocznych z ciągów i punktów widokowych, zaleca się stosowanie zieleni maskującej.

Dopuszcza się wznoszenie masztów przekaźnikowych **tylko w sytuacji, gdy jest wymagane poszerzenie zasięgu odbioru, a nie ma już istniejącego masztu, na którym można umieścić przekaźnik.** Zaleca się grupowanie przekaźników różnych operatorów na jednym maszcie.

W tym miejscu należy podkreślić, iż według danych największych operatorów sieci na terenie Tyńca i w miejscu lokalizacji planowanej inwestycji jest bardzo dobry zasięg. Należy również wskazać, że w pobliżu znajduje się już kilka nadajników: Play ID: KRA0217, Play ID: KRA0245, T-Mobile ID: 52598, Orange ID: 1865, Plus ID: BT22593, T-Mobile ID: 55983, Orange ID: 55983. Dodatkowo na tym obszarze jest świetnie rozwinięta infrastruktura światłowodu i każdy dom ma do niej dostęp. **Nie ma potrzeby poszerzania zasięgu odbioru.**

Dodatkowo w tym miejscu należy zwrócić uwagę, że lada moment zostanie uchwalony **Audyt Krajobrazowy Województwa Małopolskiego**, który zakłada jeszcze

większą ochronę walorów krajobrazów Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego i jeszcze bardziej restrykcyjnie odnosi się do lokowania masztów telefonii komórkowej.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż przedmiotowa działka ewidencyjna nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie, na której ma powstać inkryminowany maszt telefonii komórkowej, znajduje się na terenie objętym obowiązującym Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego obszaru „Tyniec-Osiedle”¹, który obowiązuje od 2012 r. (dalej „Plan miejscowy”). Rzeczony Plan miejscowy, w § 16 określa podstawowe przeznaczenie przedmiotowego terenu jako Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN4).

1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami MN4 ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne,
- 2) uzupełniające:
  - a) usługi wbudowane w budynki mieszkalne,
  - b) usługi agroturystyczne wbudowane w budynki mieszkalne,
  - c) budynki gospodarcze i garaże wolnostojące,
  - d) komponowana zieleń ogrodów przydomowych,
  - e) obiekty małej architektury,
  - f) dojścia i podjazdy do budynków oraz drogi wewnętrzne i miejsca postojowe nie wyznaczone na rysunku planu,
  - g) urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.

Uprzedzając niejako ewentualne wyjaśnienia Inwestora, w zakresie planu, prowadzących do „zakwalifikowania” przedmiotowej planowanej budowy, do sformułowania użytego w planie, pod terminem „urządzenia i sieci infrastruktury technicznej”. Według Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 11.04.2011 (II SA/Kr 219/14) stacja bazowa jako budowla nie jest infrastrukturą techniczną i dlatego nie jest dopuszczona w terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Nie można również uznać budowy stacji bazowej jako funkcji uzupełniającej w tym terenie, ponieważ jest ona uciążliwa dla funkcji podstawowej. Natomiast z zapisów planów wynika, że dopuszczona jest tylko zabudowa uzupełniająca zabudowę mieszkaniową i jej służąca w sposób nieuciążliwy.

Organ wskazał, że zgodnie z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci teletechnicznych (Dz. U. 2010 r., Nr 106, póź. 675 ze zm.) jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie jeżeli nie jest sprzeczne z określonymi w planie miejscowym przeznaczeniem terenu, ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów i ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją celu publicznego z zakresu łączności, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury teletechnicznej o nieznacznym oddziaływaniu. Organ przytaczając definicję infrastruktury technicznej o nieznacznym oddziaływaniu zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy stwierdził, że nie można do niej zaliczyć budowy stacji bazowej.

Według Planu miejscowego „w granicach terenu objętego planem dopuszcza się lokalizowanie nie wyznaczonych na rysunku planu urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, pod warunkiem, że ich lokalizacja i parametry nie pozostają w sprzeczności z pozostałymi ustaleniami planu.”

W ustaleniach planu miejscowego brak jest definicji pojęcia infrastruktury technicznej dlatego należy przyjmować definicje zawarte w ustawach regulujących problematykę zagospodarowania przestrzennego tj. art. 2 pkt 13 ustawy z 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, póź. 717 ze zm.) w którym zdefiniowano pojęcie "uzbrojenia terenu", przez które należy rozumieć urządzenia, o których mowa w art.

---

¹ UCHWAŁA NR LXIII/898/12 RADY MIASTA KRAKOWA z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Tyniec – Osiedle”.

143 ust. 2 ustawy z 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który stanowi, że przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Projektowana na fundamencie wieża antenowa o wys. 30 m stanowi budowlę i jest obiektem budowlanym (art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego). Planowaną inwestycję trudno zatem zaliczyć do urządzeń infrastruktury technicznej, w rozumieniu art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Według Planu Miejscowego § 8. 2. W granicach terenu objętego planem zakazuje się lokalizacji nowych obiektów budowlanych wyższych niż 11 m nad rzędną terenu, za wyjątkiem budowli inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, z zastrzeżeniem ustaleń w § 10 ust. 6 i ust. 7.

Uprzedzając niejako ewentualne wyjaśnienia Inwestora, budowę stacji bazowej telefonii komórkowej nr KRA7212A wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz kanalizacją kablową na dz. nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie **nie można nazwać celem publicznym z następujących powodów:**

- mieszkańcy mają doby zasięg, co potwierdzają mapy zasięgów największych operatorów sieci. W tym miejscu należy podkreślić, iż według danych największych operatorów sieci na terenie Tyńca i w miejscu lokalizacji planowanej inwestycji jest doskonały zasięg:

1. Orange – 5g do 370 Mb/s, 4G/LTE, 3g, 2G;
2. PLAY – rozmowy, sms, MMS, Internet, 5g i 4G LTE
3. T-Mobile – 5G, LTE 4G, 2G

Należy również wskazać, że w pobliżu znajduje się już kilka nadajników:

Play ID: KRA0217, Play ID: KRA0245, T-Mobile ID: 52598, Orange ID: 1865, Plus ID: BT22593, T-Mobile ID: 55983, Orange ID: 55983.

Dodatkowo w tej okolicy jest świetnie rozwinięta technologia światłowodu i każdy dom w Tyńcu ma do niej dostęp. Dostawcy światłowodu w Tyńcu: Orange oraz Fiberlink.

W związku z powyższym **nie ma potrzeby budowy kolejnych masztów w tej okolicy**. Stawianie masztów GSM, tym bardziej 5G jak planowana, ma sens być realizowana w rejonach miasta, z których licznie korzystają nie tylko mieszkańcy, ale inne osoby tłumnie przebywające w danym rejonie, które nie mają możliwości korzystania z takich usług jak np. światłowód. Do takich miejsc gęsto zamieszkałych, ale i licznie odwiedzanych przez inne osoby należą Rynek Główny, krakowski Kazimierz, czy inne, wybrane miejsca ścisłego centrum Krakowa. Naszą okolicę, w której zaplanowano montaż masztu nadajnika, sporadycznie odwiedzają osoby nie zamieszkujące w tym rejonie. Usługa szybkiego Internetu realizowana przez postawiony maszt nie wypełni zatem żadnej istniejącej luki w usługach, bowiem te już są dostępne.

- technologia 5G jest istotą tego projektu. Jest to technologia rujnąca środowiska życia, wprowadza najbardziej niebezpieczny smog elektromagnetyczny oraz nieład architektoniczny (gęste anteny, fale milimetrowe do 100 GHz, w tym 60 GHz które mają zastopowanie wojskowe/militarne.

Z powyższych faktów i przedstawionych argumentów wynika, że nazywanie budowy stacji bazowej telefonii komórkowej 5G celem publicznym na terenach, gdzie rozwinięta jest już tego typu infrastruktura telekomunikacyjna, jest daleko idącym nadużyciem. Ponadto technologia 5G nie może być uznana za cel publiczny, ponieważ zagraża zdrowiu, życiu oraz majątności mieszkańców, a także drastycznie obniża walory ekologiczne Tyńca znajdującego się na terenie Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego, co powinno być szczególnie wzięte pod uwagę przez organ odpowiedzialny za ochronę środowiska.

Powyższe wskazuje, że projekt budowlany, na który została wydana pozytywna decyzja pozwolenie na budowę, nie jest zgodny z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Podkreślenia wymaga, iż postanowienia planu miejscowego wpływają bezpośrednio na sposób wykonywania własności nieruchomości i nie mogą być interpretowane w drodze wykładni rozszerzającej. Wszelkie ustawowe ograniczenia prawa własności, a w tym również ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, nie mogą być interpretowane rozszerzająco - bardziej ograniczając prawo własności nieruchomości sąsiednich, niż wynika to z literalnego brzmienia ustaleń planu.

W takiej właśnie sytuacji prawnej oraz faktycznej, ograniczającej prawo własności, znajdują się nasze działki, objęte obszarem oddziaływania (pola elektromagnetycznego emitowanego przez przedmiotowy maszt telefonii komórkowej), postawił organ administracji architektoniczno-budowlanej, tj. Prezydent Miasta Krakowa, naruszając zapisy planu miejscowego, wydając rozstrzygnięcie korzystne dla Inwestora, degradujące miejsce zamieszkania społeczności lokalnej.

Dodatkowo zwracamy uwagę, iż Plan miejscowy w § 10 określa zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, krajobrazu i ładu przestrzennego. W pkt. 3. ustala się strefę ochrony wartości przyrodniczych w celu zachowania i ochrony terenów o wysokich walorach krajobrazowych i środowiska przyrodniczego, objętych bądź predysponowanych do objęcia ochroną prawną zgodnie z przepisami odrębnymi.

W tym miejscu podkreślić należy, że planowana inwestycja, w rażącej mierze zniszczy podstawowe wartości przyrodnicze, krajobrazowe oraz zagospodarowania dzielnicy. Dolina, w której ma być zrealizowana przedmiotowa inwestycja odznacza się wysokimi walorami widokowymi i stanowi ważną os. widokową w Tyńcu. Powyższe tereny stanowią miejsca wypoczynku oraz rekreacji dla mieszkańców całego Krakowa. Wyrażamy więc stanowczy sprzeciw do zniszczenia kolejnych niezwykle cennych siedlisk przyrodniczych i obszarów krajobrazowych.

Informujemy również, że usytuowanie stacji bazowej w takowej lokalizacji doprowadzi do pogwałcenia poniższych przepisów:

Art. Ust. 2, pkt 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. – o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Dz. U. 2003 znr 80 poz 717 z późn. zmianami (dalej jako Upzp) - naruszy wymagania ładu przestrzennego, wszak wprowadzi w obszar o wysokich walorach przyrodniczych obiekt budowlany, dominujący nad całością tegoż obszaru, zmieni w sposób jednoznaczny i trwałe walory krajobrazowe tego terenu, co w konsekwencji doprowadzić może do bezpowrotnej ich utraty;

Art. 1 ust 2 pkt 6 Upzp, gdyż umiejscowienie stacji bazowej w podanej lokalizacji spowoduje znaczny spadek wartości nieruchomości znajdujących się w okolicy, w szczególności nieruchomości sąsiadujących z inwestycją, co niewątpliwie narusza wymagania dotyczące uwzględnienia walorów ekonomicznych okolicznych przestrzeni.

Pragniemy dodać, iż w myśl art. 2 ust. 1 i ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r., poz- 1336 tj.), dalej: „ustawy o ochronie przyrody”, ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy, polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody, o których mowa w pkt 1-9. Natomiast w ust. 2 tegoż artykułu, celem ochrony przyrody jest m.in. ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień, utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych. Wynika z tego, że ochrona przyrody co prawda musi odbywać się w warunkach zrównoważonego rozwoju, lecz nie wyklucza jakichkolwiek zmian. Zmiany te nie mogą jednak niszczyć cech charakterystycznych dla danego krajobrazu i muszą odbywać się w ramach obowiązujących przepisów prawa. Podstawowym celem zrównoważonego rozwoju jest opracowanie i urzeczywistnienie takiego modelu gospodarki, w którym zaspokajanie aktualnych potrzeb społeczeństwa nie umniejsza możliwości użytkowania środowiska przyrodniczego przyszłym pokoleniom.

Mając na względzie powyższe, stanowczo jeszcze raz podkreślamy, iż przedmiotowa inwestycja niezgodna jest z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Tyniec-Osiedle” i w naszej ocenie Prezydent Miasta Krakowa, związany zapisami planu miejscowego, winien wydać ex lege decyzję odmowną, w przedmiocie pozwolenia na budowę dla przedmiotowej inwestycji.

Zwracamy się w tym miejscu również do Przewodniczącego Rady Miasta Krakowa, z wnioskiem o podjęcie działań uchwałodawczych mających na celu **doprecyzowanie zapisów MPZP „Tyniec-Osiedle”, poprzez wprowadzenie zakazu budowy „szeroko pojętych” masztów telefonii komórkowej, na terenie Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego**, w brzmieniu jednoznacznym - zgodnie z wytycznymi UCHWAŁY NR XIII/164/19 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO z dnia 30 września 2019 roku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego. Niniejsza Uchwała określa ustalenia do Planu zagospodarowania przestrzennego województwa małopolskiego: zachowanie zgodności celów polityki przestrzennej planu zagospodarowania przestrzennego województwa małopolskiego ze strategicznymi celami ochrony wskazanymi w planie ochrony Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego.

W dalszej części niniejszej petycji wskazać należy, iż planowane przedsięwzięcie spowoduje brak możliwości realizacji zabudowy na działkach sąsiednich.

Pozytywne dla Inwestora rozstrzygnięcie Prezydenta Miasta Krakowa, zostanie niewątpliwie, w przyszłości uchylone, w drodze postępowania jednego z trybów nadzwyczajnych Kpa, bądź sądowno-administracyjnego, bowiem oddziaływanie przedmiotowej stacji telefonii komórkowej, będzie niewątpliwie zagrażało życiu i zdrowiu mieszkańców Tyńca. Niewątpliwie także uniemożliwili właścicielom działek sąsiednich zagospodarowanie ich nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem określonym w Planie miejscowym.

Stacja telefonii komórkowej, swoim obszarem oddziaływania uniemożliwi zabudowę, zamieszkiwanie, ale przede wszystkim przebywanie na działkach w okolicy planowanej inwestycji! Działki sąsiednie, staną się niedostępne dla ich właścicieli, w imię korzyści finansowych prywatnego Inwestora. **Bezsprzecznie doprowadzi to do radykalnego spadku wartości okolicznych nieruchomości.**

Planowana inwestycja spowoduje nadmierne ograniczenie praw do sąsiednich nieruchomości bądź naruszenia istoty prawa własności, w tym przypadku promieniowania w miejscach dostępnych dla ludzi.

W tym miejscu niniejszej petycji pragniemy wskazać na problem emisji pola elektromagnetycznego na nasze miejsca zamieszkania, określonego w ustawie z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska Dz. U. z 2022 t., poz. 2556 t.j.). Art. 141 ww. ustawy, wskazuje, iż oddziaływanie instalacji lub urządzenia nie powinno powodować pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenia życia lub zdrowia ludzi. Powyższą kwestię, należy oceniać w świetle postanowień art.8 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.), dalej:" Konwencji", który stanowi, że: „Każdy ma prawo do poszanowania swojego życia prywatnego i rodzinnego, swojego mieszkania...". Na kanwie postanowień tego przepisu wskazania wymaga, że art. 8 Konwencji chroni prawo jednostki do poszanowania jej życia prywatnego i rodzinnego oraz mieszkania. Mieszkanie zazwyczaj będzie stanowić to miejsce, fizycznie określoną przestrzeń, gdzie rozwija się życie rodzinne. Jednostka ma prawo do poszanowania swego mieszkania, odznaczającego nie tylko prawo do faktycznej przestrzeni fizycznej, lecz także do spokojnego korzystania z tej przestrzeni w rozsądnych granicach. Naruszenia prawa do poszanowania mieszkania nie ograniczają się do konkretnych naruszeń takich jak wtargnięcie do mieszkania danej osoby, lecz mogą także obejmować naruszenia, które się rozprzestrzeniają, takie jak w niniejszym przypadku emisje fal elektromagnetycznych. Poważne przekroczenie, norm określonych w przepisach, które niewątpliwie będzie miało miejsce po realizacji przedmiotowej inwestycji, będzie skutkowało naruszeniem prawa osoby

do poszanowania jej mieszkania, jeżeli uniemożliwią tej osobie korzystanie z udogodnień swego domu (mieszkania), co w konsekwencji, prowadzić będzie bezsprzecznie wniesieniem przez mieszkańców Tyńca, **Skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.**

Wyrażamy głęboką obawę o swoje zdrowie w związku z wieloletnią ekspozycją na ciągle i niezależne od naszej woli promieniowanie elektromagnetyczne, pochodzące z anten telefonii komórkowej zlokalizowanej w bardzo niewielkiej odległości od miejsc naszego zamieszkania, których negatywne działanie zostanie zintensyfikowane poprzez planowaną budowę kolejnej stacji bazowej.

Jak wykazały kontrole istniejących stacji przeprowadzone przez NIK, moce masztów telekomunikacyjnych znacznie przekraczają te, które były pierwotnie deklarowane przez inwestorów o ponad 800%, tak więc emisja promieniowania elektromagnetycznego przez nie wytwarzanego stanowi zagrożenie dla zdrowia osób mieszkających w pobliżu działających już stacji bazowych. W 2016 roku Najwyższa Izba Kontroli wydała opinię, że nadajniki telefonii komórkowej mogą być groźne dla człowieka i powinny znajdować się z dala od miejsca zamieszkania. Mogą powodować choroby nowotworowe, chorobę Alzheimera, autyzm, ADHD, poronienia, bezpłodność i przyczyniać się do śmierci. Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że organy administracji publicznej nienależycie kontrolują oddziaływanie promieniowania urządzeń telefonii komórkowej.

W związku z planowaną inwestycją polegającą na budowie kolejnej stacji bazowej nie została przeprowadzona należyta i niezależna od operatora czy inwestora kontrola poziomu pola elektromagnetycznego (PEM) w otoczeniu już istniejących nadajników:

Play ID: KRA0217, Play ID: KRA0245, T-Mobile ID: 52598, Orange ID: 1865, Plus ID: BT22593, T-Mobile ID: 55983, Orange ID: 55983. Jak wskazuje NIK, nieliczne pomiary PEM prowadzono właściwie tylko na wniosek osób prywatnych lub jednostek samorządu terytorialnego <https://www.nik.gov.pl/aktualnosci/kontroli-nie-ma-promienie-harcuja.html> Czy i kiedy urząd zweryfikował, czy istniejąca już stacja telefonii komórkowej wpływa w sposób niedopuszczalny na tereny sąsiadujące?

Ekspertyzy zlecane przez inwestora nie mogą być wiarygodne, bowiem inwestor nie będzie działał przeciwko swojemu własnemu interesowi. Planowana budowa stacji bazowej ma bezpośredni negatywny wpływ na znajdujące się w pobliżu siedliska ludzkie, w tym na rodziny z małymi dziećmi i osoby starsze, które są szczególnie narażone na niekorzystne promieniowanie elektromagnetyczne z masztów telefonii komórkowej. **Kto weźmie odpowiedzialność za pogarszanie się stanu zdrowia mieszkańców w bezpośrednim oddziaływaniu stacji bazowej?**

Wnosimy również o wszczęcie postępowania wyjaśniającego i gruntownego zbadania kwestii potencjalnego narażenia na ponadnormatywne poziomy PEM związane z mocą poszczególnych anten (planowanych i istniejących), ale przede wszystkim z nakładaniem się lub nachodzeniem wiązek promieniowania z kilku anten, emitowanych zarówno przez anteny istniejące, z uwzględnieniem planowanej inwestycji. Nie można bowiem wykluczyć, iż powstanie następnej stacji bazowej telefonii komórkowej spowoduje, że moc promieniowania znacznie przekroczy dopuszczalne wielkości. W związku z powyższym, z uwagi na nowe okoliczności, charakter przedsięwzięcia i możliwe do przewidzenia negatywne skutki inwestycji, konieczne jest przeprowadzenie prawidłowej oceny, czy inwestycja może znacząco wpływać na środowisko i na ludzi mieszkających w obszarze oddziaływania.

Jak w swoim piśmie z dnia 15.07.2019 sygn. DZŚ-III.050.11.2019.MO informuje Ministerstwo Środowiska „na chwilę obecną wyniki badań dotyczące zagrożeń związanych z oddziaływaniem pól elektromagnetycznych na ludzi są niejednoznaczne, jednakże wskazują na istnienie pewnych zagrożeń i na ich podstawie zdecydowano m.in. o zaliczeniu częstotliwości radiowych **do grupy 2B czynników rakotwórczych** w klasyfikacji Międzynarodowego Instytutu Badań nad Rakiem. Badania naukowe wskazują potrzebę daleko idącej ostrożności przy ekspozycji na pola elektromagnetyczne, szczególnie wieloletniej lub na pola o wysokim poziomie.” Także Anthony B. Miller, wieloletni doradca Światowej Organizacji Zdrowia stwierdza, że dowody wskazujące na to, iż komunikacja bezprzewodowa jest rakotwórcza, są coraz mocniejsze i nie mogą być dłużej ignorowane.

Samo przebywanie w pobliżu masztów telefonii komórkowej stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia.

Paradoksem jest, że przez Tyniec przebiega światłowód, który w porównaniu do stacji bazowych telefonii komórkowej jest bardziej ekologiczny (pobór prądu przez stację bazową), estetyczniejszy niż stalowe, przytłaczające maszty telefonii komórkowej (mające wpływ na obniżenie wartości rynkowej sąsiednich nieruchomości), 10-krotnie szybszy od łączności telefonicznych oraz średnio 20-krotnie szybszy od Internetu LTE, a przede wszystkim zdecydowanie mniej szkodliwy dla człowieka.

Życie w bezpiecznym środowisku jest podstawowym prawem człowieka. Tak więc w naszych domach poziom smogu elektromagnetycznego powinien być utrzymywany na poziomie tak niskim, jak tylko możliwe. Wydawanie zezwoleń dla stacji bazowych w tak powszechnej obecnie skali, w sytuacji niepewności co do stopnia ryzyka zdrowotnego, narusza zasadę przezroczności ekologicznej i może być traktowane jako eksperymentowanie na organizmach napromieniowywanych osób. **Zgodnie z art. 39. Konstytucji nikt nie może być poddany eksperymentom bez dobrowolnie wyrażonej zgody. My takiej zgody nie wyrażamy i nie chcemy kolejnej stacji telefonii komórkowej w naszym otoczeniu.**

Raport STOA (Scientific Technology Options Assessment - organ Parlamentu Europejskiego) PE nr 297.574 pt. Fizjologiczne i środowiskowe skutki niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego zwraca uwagę, że istniejące standardy bezpieczeństwa opierają się na efektach termicznych, ignorując zupełnie efekty związane ze zbieżnością częstotliwości telefonii komórkowej z częstotliwościami wykorzystywanymi w niektórych procesach na poziomie komórkowym w ludzkim ciele. Raport STOA akcentuje też wyraźnie kwestię wpływu PEM na organizmy dzieci jako osób z grupy zwiększonego ryzyka. Organizm dziecka zdecydowanie łatwiej przyswaja energię PEM, bo inne są jego kształt głowy, grubość czaszki i właściwości elektryczne tkanek, a co najistotniejsze, układ nerwowy dziecka dopiero się rozwija i jest najbardziej podatny na promieniowanie.

Dlatego też uważamy, że organ wydający decyzję winien brać pod uwagę zamieszkiwanie w najbliższym sąsiedztwie stacji bazowej rodzin z dziećmi, co prawdopodobnie nie zostało uwzględnione przy wydawaniu decyzji pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej nr KRA7212A wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz kanalizacją kablową na dz. nr 122/5 obr. 75 Podgórze.

Pomimo, iż Rozporządzenie Rady Ministrów dnia 5 maja 2022 r. uznaje, że stacje bazowe telefonii komórkowej, nie są już przedmiotem oceny z punktu widzenia ich oddziaływania na środowisko w ramach postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, to jednak kwestie związane z ochroną przed polem elektromagnetycznym emitowanym przez stacje bazowe, (co silnie podkreśla również projektodawca rozporządzenia do jego projektu), regulowane są natomiast nadal obowiązującymi przepisami ustawy – Prawo ochrony środowiska. Obejmują one m.in. takie obowiązki inwestora, jak wykonanie koniecznych pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio przez rozpoczęciem użytkowania instalacji (art. 122a ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska), dotrzymywanie w miejscach dostępnych dla ludności dopuszczalnych poziomów pola elektromagnetycznego określonych w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz zgłoszenie instalacji do organu ochrony środowiska wraz ze sprawozdaniem z wykonanych pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych (art. 152 ust. 1 pkt 9 Prawa ochrony środowiska). Tym samym, jak wskazał projektodawca nowelizacji, zapewnienie odpowiedniej ochrony przed polem elektromagnetycznym emitowanym przez instalacje radiokomunikacyjne jest zapewnione przez obowiązujące przepisy ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Dla oceny wystarczającej ochrony środowiska istotne znaczenie może mieć wyjaśnienie kwestii, czy moc anten planowanych do zainstalowania w ramach zamierzonego przedsięwzięcia nie kumuluje się wzajemnie lub z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne. Niezbędne jest zatem określenie nie tylko mocy poszczególnych anten, ale i rozważenie ewentualnego nakładania się (nachodzenia) wiązek promieniowania

emitowanych przez poszczególne anteny. Nie można bowiem wykluczyć, że ewentualne nakładanie lub nachodzenie się wiązek spowoduje, iż moc promieniowania znacznie przekroczy wielkości dopuszczalne. W raporcie NIK z 2015 roku „Postępowania administracyjne związane z budową i funkcjonowaniem stacji bazowych telefonii komórkowej” biegły w dziedzinie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym (WAT) podkreśla, że do oceny mocy masztu należy brać pod uwagę sumę mocy każdej anteny oraz anten już działających w okolicy.

Odmierna interpretacja Rozporządzenia oraz ustawy (Prawo ochrony środowiska) prowadziłaby do możliwości obejścia prawa przez potencjalnych inwestorów, co z pewnością nie było intencją ustawodawcy. Przyjęcie bowiem, że dla ustalenia, czy przedsięwzięcie spełnia określone normy, niezbędne jest ustalenie mocy promieniowania jedynie pojedynczej anteny może doprowadzić do planowania takich przedsięwzięć, które składać się będą z kilku a nawet kilkunastu anten, z których każda posiadać będzie moc promieniowania niewpływającą ujemnie na środowisko, zaś po przecięciu z inną, co najmniej na linii nakładania się lub przecinania, stworzy moc znacznie przekraczającą wartości dopuszczalne. Z tych względów niezbędne jest dla prawidłowej oceny, dokładne określenie parametrów zarówno poszczególnych anten, jak i całego przedsięwzięcia. Zaznaczyć przy tym należy, że w orzecznictwie sądów administracyjnych ukształtował się pogląd, iż przez oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko należy rozumieć oddziaływanie takich pól zarówno na tereny, na których istnieje legalnie wzniesiona zabudowa z przeznaczeniem na pobyt ludzi, jak i na tereny, na których taka zabudowa może być wznoszona zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym. Negatywne oddziaływanie pola elektromagnetycznego występującego w przestrzeni nad gruntem, nie może naruszać granic cudzej nieruchomości. Pionowy zasięg własności gruntowej może ograniczać jedynie porządek prawny, w tym przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i dotyczące ochrony środowiska.

Definicję pojęcia „miejsca dostępne dla ludności” zawiera art. 124 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z jego treścią przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego. Oznacza to, zdaniem Sądu, że prawidłowe ustalenia w powyższym zakresie winny obejmować (po prawidłowym ustaleniu zasięgu oddziaływania wiązek promieniowania) również stwierdzenie, czy na terenie, na który będzie oddziaływać planowane zamierzenie znajduje się zabudowa, jeżeli tak to jaka, a także, jaka zabudowa jest tam dopuszczona w Planie Miejscowym. Dopiero bowiem odniesienie prawidłowo określonego zasięgu oddziaływania inwestycji do znajdującej się w nim zabudowy (zarówno istniejącej, jak i tej, która w oparciu o obowiązujący Plan miejscowy może powstać) **pozwoli na wiarygodne określenie obszaru oddziaływania inwestycji**. W dokumentacji przedkładanej Prezydentowi na etapie procedury wydawania pozwolenia na budowę należy uwzględnić zjawisko superpozycji – sumowania pól elektromagnetycznych.

Wynika to z zapisów zawartych w art. 5 ustawy Prawo budowlane. Art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) który stanowi, iż obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając spełnienie wymagań podstawowych dotyczących m.in. odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych oraz ochrony środowiska. A zatem podczas planowania budowy stacji bazowej, należy uwzględnić wszelkie warunki, w tym także zjawisko sumowania (superpozycji) pól elektromagnetycznych, w tym także poziomów pól, które są skutkiem działania instalacji innych niż projektowana. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w orzecznictwie sądów administracyjnych ukształtował się pogląd, iż przez oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko należy rozumieć oddziaływanie takich pól zarówno na tereny, na których istnieje legalnie wzniesiona zabudowa z przeznaczeniem na pobyt ludzi, jak i na tereny, na których taka zabudowa może być wznoszona zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym. Negatywne oddziaływanie pola elektromagnetycznego występującego w przestrzeni nad gruntem, nie może naruszać granic

cudzej nieruchomości. Pionowy zasięg własności gruntowej może ograniczać jedynie porządek prawny, w tym przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i dotyczące ochrony środowiska (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 30 sierpnia 2018 r., II SA/Sz 467/18). Oznacza to, że przedkładana na powyższym etapie analiza oprócz zjawiska superpozycji pól elektromagnetycznych winna obejmować również definicje miejsc dostępnych dla ludności, wynikające z orzecznictwa sądowo-administracyjnego. **Pomijając fakt braku jakichkolwiek konsultacji społecznych.**

Niepewność co do skutków zdrowotnych potwierdził także Główny Inspektor Sanitarny w orzeczeniu GIS-HŚr-NZ/029-R6-1-EM/04 z 15.11.2004: „**nie znaleziono ostatecznej odpowiedzi na pytanie, jaki poziom ekspozycji można przyjąć za całkowicie bezpieczny.**” Chcemy zwrócić także uwagę na przegląd badań wykonany przez zespół Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi (A. Bortkiewicz. Stacje bazowe telefonii komórkowej a subiektywne dolegliwości mieszkańców - przegląd badań. Medycyna Pracy 2004; 55 (4); 345-351). Opisuje on występujące u mieszkańców okolic stacji bazowych różnego rodzaju dolegliwości. Dotyczą one głównie układu krążenia, ale także kłopotów ze snem, drażliwości, depresji, zaburzeń widzenia, trudności z koncentracją uwagi, nudności, utraty apetytu, zawrotów i bólów głowy. Występuje ścisły związek między występowaniem poszczególnych symptomów a poziomem ekspozycji i odległością od stacji bazowej. Częstość występowania dolegliwości zdrowotnych wskazywała na istotną zależność od poziomu ekspozycji, mimo że poziom ten był niski i nie przekraczał dopuszczalnych norm.

Stosowanie zasady przezorności w stosunku do łączności bezprzewodowej przyświecało też konferencji w Benevento. W 2006 r. podjęto tam uchwałę, w której stwierdza się, że zgromadzona jest znaczna ilość dowodów wskazujących na negatywny wpływ pola elektromagnetycznego na zdrowie człowieka mimo zachowania obowiązujących norm oraz że obecne źródła finansowania badań wpływają na nieobiektywną analizę i interpretację rezultatów. Rezolucja ta wskazuje również na konieczność ochrony osób szczególnie wrażliwych na PEM oraz tworzenia stref "wyciszonych", o niskim poziomie smogu elektromagnetycznego. **W sytuacji, kiedy wiele dowodów naukowych niezbicie wskazuje na szkodliwość PEM, niezbędne jest stosowanie zasady przezorności ekologicznej i dogłębna analiza wpływu inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej na środowisko życia człowieka.**

Gwarancji bezpieczeństwa ekologicznego nie powinno stanowić jedynie kryterium dostępności ludzi do stref ponadnormatywnych. PEM przenikając przez ściany i mury naszych domów naświetlają nas w sposób ciągły, czy sobie tego życzymy, czy nie, czyniąc nas przewlekłe narażonymi na negatywne działanie. Kolejna stacja bazowa w gminie, zdecydowanie zaburzy ład przestrzenny i przyczyni się do degradacji walorów krajobrazowych naszej gminy przy znikomym znaczeniu dla interesu publicznego (art. 1 ust. 2 pkt 1, 2 i 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Okoliczne działki znacznie tracą na wartości. Uważamy, że absurdalna jest aktualna sytuacja prawna, według której sam inwestor orzeka o tym, czy jego przedsięwzięcie należy zaliczyć do tych «mogących zawsze lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.» Oczywiście wydaje się fakt, że inwestor zawsze będzie bronił swoich interesów a nie rzetelnie stanowią w kwestii, która może mieć negatywne konsekwencje dla jego korzyści finansowych. **Chcemy jednocześnie nadmienić że zgodnie z Art. 144. Zakazanie immisji właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.**

Z uwagi na powyższe należy podnieść, iż przedmiotowa inwestycja i związane z nią ewentualne niedogodności, których doświadczymy, należy zakwalifikować do immisji pośrednich. Stacja bazowa telefonii komórkowej będzie powodowała nadmierne zacinienie działek oraz instalacji fotowoltaicznych zainstalowanych na budynkach. W przypadku niedozwolonej immisji (bezprawnej w świetle art. 144 K.c.) przysługiwało będzie przeciwko właścicielowi działki roszczenie negatoryjne (art. 222 § 2 w zw. z art. 144 K.c.). Zgodnie z

art. 222 § 2 K.c. „**Przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń**”.

Pragniemy zwrócić uwagę na problem wyładowań atmosferycznych – według badań i obserwacji **maszt telekomunikacyjny zwiększa ryzyko wyładowania atmosferycznego ponad dwukrotnie**, w porównaniu z obszarem odległym o 2-5 km od masztu. Badacze University of Oklahoma, korzystając z danych systemu NLDN (Narodowy System Detekcji Wyładowań), zgromadzonych w okresie 20 lat, oraz danych dotyczących lokalizacji wież telekomunikacyjnych (dane FCC – odpowiednik polskiego UKE), stwierdzili, że dal miejsc, gdzie zarejestrowano w tym okresie więcej niż 100 wyładowań, te wystąpiły prawie zawsze (99,8%) w promieniu 1 km od wieży. Stwierdzili ponadto, że prawdopodobieństwo wystąpienia wyładowania rośnie wraz z wysokością wieży. To nie tylko będzie zagrożeniem dla mieszkańców, ale również dla gatunków znajdujących się na obszarze. Zgodnie z _MPZP „Tyniec-Osiedle” w przypadku realizacji obiektów budowlanych w sąsiedztwie użytków leśnych obowiązuje zachowanie przepisów odrębnych, w szczególności w zakresie bezpiecznego usytuowania obiektów budowlanych od granicy lasu. **Tak wysoka wieża stanowi duże zagrożenie pożarowe otaczających lasów i rezerwatów przyrody chronionych prawem.**

Pragniemy podkreślić, że **dobrem nadrzędnym i niezastępowalnym jest zdrowie człowieka**, a Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku w Art. 68.1 stanowi jednoznacznie, że **Każdy ma prawo do ochrony zdrowia**. Niniejsza petycja stanowi dla nas realizację przysługującego nam prawa do niepogarszania naszych warunków życia tylko z powodu, że prywatny podmiot dąży do rozwoju swojego przedsiębiorstwa.

Jednocześnie zaznaczamy, że przecież istnieje możliwość zlokalizowania masztu na terenach znacznie oddalonych od zabudowań mieszkalnych, a inwestor kieruje się wyłącznie względami ekonomicznymi.

Żądamy szerokich konsultacji społecznych co do lokalizacji w Tyńcu jakichkolwiek masztów czy nadajników telefonii komórkowej w przyszłości. **Okoliczni mieszkańcy nie zostali powiadomieni o planowanej inwestycji, a właściciele bezpośrednio sąsiadujących z inwestycją nieruchomości nie zostali uznani za stronę w sprawie! Mieszkańcy dowiedzieli się o inwestycji przypadkowo – 4 miesiące po wydaniu pozytywnej decyzji pozwalania na budowę.** Tak ważne kwestie, wpływające na zdrowie i życie okolicznych mieszkańców powinny być z nimi konsultowane już na etapie planów.

Należy szczególnie zwrócić uwagę, iż **przedmiotowa inwestycja odznacza się przypadkowością**. Jej lokalizacja nie wynika z dogłębnych analiz przestrzennych, przyrodniczych, krajobrazowych, ekonomicznych czy społecznych. Nie była poparta analizą potrzeb publicznych, jak to próbuje się wskazywać – uznając, iż jest to inwestycja celu publicznego. To, że stacja bazowa ma powstać w tym miejscu jest wynikiem przypadkowej decyzji właściciela działki. Reprezentant Inwestora chodził po okolicy i namawiał mieszkańców na dzierżawę pod budowę stacji bazowej. Lokalizacja tak ważnej inwestycji jest wynikiem tylko i wyłącznie przypadku: że jeden z sąsiadów - nota bene nie mieszkający w tym miejscu - postanowił sobie zarobić i zdecydował się wydzierżawić swoją działkę – kosztem sąsiadów i całej lokalnej społeczności.

A więc tak ważna inwestycja nie jest wynikiem dogłębnych analiz. Sam fakt lokalizacji wieży w dolinie przeczy logice. Umieszczenie wieży w dolinie nie wpłynie na zasięg dla szerszej grupy społecznej. Dodatkowo otaczające wzniesienia będą powodowały odbicia fal i interferencję – potęgując niekorzystny wpływ pola elektromagnetycznego na zdrowie

okolicznych mieszkańców. **Żadne gremium specjalistów, po dokonaniu odpowiednich analiz, nie wskazałoby takiej lokalizacji stacji bazowej telefonii komórkowej.**

To obnaża słabość aktów prawnych regulujących tego typu inwestycje. To, że w 2022 roku zmieniło się Rozporządzenie (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 maja 2022 r.) dotyczące oddziaływania na środowisko przez stacje bazowe, nie oznacza, że nie ma innych narzędzi prawnych chroniących społeczności lokalne, środowisko oraz ład przestrzenny. Planiści i urbaniści oraz urzędnicy wydający pozwolenie na budowę mają obowiązek stosować inne prawa mające na celu ochronę obywateli - choćby zapisy Uchwały o Ochronie Bielańsko-Tynieckiego Parku Krajobrazowego czy zapisy Planu miejscowego, nie mówiąc już o stosowaniu Ustawy Prawo ochrony środowiska.

Nie dopuszczalne jest, aby partykularny interes osoby prywatnej oraz Inwestora – olbrzymiej prywatnej korporacji - były ważniejsze od potrzeb i praw społeczności lokalnej! Szokujący jest fakt, że urząd wydał pozytywną decyzję na budowę za plecami mieszkańców, ograniczając ich prawa majątkowe oraz prawo do zdrowia! **Wydana pozytywna decyzja w wielu miejscach łamie prawa, zakazy i nakazy obowiązujące na terenie inwestycji.**

Podkreślamy, że dolina jest typowym osiedlem domów jednorodzinnych, a wieża ma powstać w odległości minimum ok. 45 metrów od kilkunastu domów! Nie ma tu żadnych budynków usługowych, ani innych funkcji. **Realizacja przedmiotowej inwestycji doprowadzi do wielu tragedii rodzinnych.** W trosce o zdrowie i życie swoich rodzin okoliczni mieszkańcy zmuszeni będą uciekać z własnych domów. Niestety drastyczny spadek wartości nieruchomości w wyniku realizacji tej inwestycji uniemożliwi nam ich sprzedaż. Doprowadzi to do utraty całego życiowego dorobku. My, Obywatele Rzeczypospolitej Polskiej pytamy: gdzie jest demokracja?

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe informacje wyrażamy stanowczy sprzeciw wobec budowy stacji bazowej telefonii komórkowej nr KRA7212a wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz kanalizacją kablową na działce nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie i żądamy odstąpienia od jej realizacji.

Wzywamy Prezydenta Miasta Krakowa do podjęcia jedynie słusznych działań mających na celu ochronę życia i zdrowia mieszkańców Tyńca sąsiadujących z działką nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie. **Uczynić to można tylko poprzez uchylene przedmiotowej decyzji w sprawie budowy stacji bazowej telefonii komórkowej.**

Mamy nadzieję, że Prezydenta Miasta Krakowa stanie za ludźmi i wyborcami w swoim mieście, a nie po stronie wielkiej korporacji, dla której My, Obywatele, i nasze zdrowie się nie liczy - dla niej liczą się jedynie zyski.

Z wyrazami szacunku,
Reprezentujący Mieszkańców Tyńca

Załączniki:

1. Mapka SKALA POPARCIA PETYCJI „SPRZECIW WOBEC BUDOWY STACJI BAZOWEJ TELEFONII KOMÓRKOWEJ NR KRA7212A wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz kanalizacją kablową na działce nr 122/5 obr. 75 Podgórze w Krakowie”
2. Listy z podpisami osób popierających petycję – 17 stron (łącznie 140 podpisów)